

Най-голямото наводнение в историята на Видин застига града точно преди 70 г. в ранната пролет на **1942 г.**, когато бушува **Втора** **та световна война**

Мащабите на бедствието са огромни, пораженията - катастрофални. В онзи момент голяма част от младите мъже на Видин били във Вардарска Македония в редиците на **Трети Бдински пехотен полк** и на разположение в града е само малка войскова единица.

Въпреки това действията на властите тогава са били перфектно оргазинирани. Загиват 13 мъже и жени, а евакуацията на 19 000 души от тогавашното 20-хилядно видинско население се извършва в кратки срокове и без паника.

Наводнението от 1942 година заварило Видин без мъже

Написано от ivailo
Сряда, 07 Март 2012 19:32

През зимата на 1942 г. температурите падат до минус 30 градуса и Дунав замръзва.

Пускали учениците на няколко пъти във ваканция заради студа, разказва 88-годишната Господинка Игнатова, която по онова време е ученичка в девическата гимназия. Тя е от малкото останали живи очевидци, но и сега помни в детайли страшните събития. На 4 март класът ѝ имал гимнастика, когато около 16 ч учителката им Стефка Антонова ги разпуснала и им казала да се прибират, защото може да има наводнение.

Вместо това ученичките отишли на брега, където видинчани се трупали, за да гледат преминаващите огромни ледени блокове.

Въпреки витаещото предчувствие, че нещо може да се случи, никой не очаквал, че ледът ще се натрупа на завоя при остров Богдан и ще се превърне в истински бент.

Лошото действително се случва, и то само часове по-късно. През нощта на 5 март градът спи, когато около 2,30 ч водите на Дунав спират да се оттичат, отнасят земните диги и превръщат Видин в огромно езеро.

Водата е от 2 до 5 метра, а реката се разлива до околните села Видбол и Смърдан.

Бедата става буквално за минути, а това, което и до днес помнят очевидците, е бученето на реката.

“И сега чувам тътена, още е в ушите ми.

Не знам защо, но това го помня най-добре, както и вонята, която месеци след това се носеше над Видин”, разказва баба Господинка.

Документите, снимките и запазените спомени в регионалния исторически музей във Видин дават основания на историците да твърдят, че местната власт е действала изключително адекватно.

По разпореждане на кмета Стефан Тотев черковните камбани започват да бият -

Наводнението от 1942 година заварило Видин без мъже

Написано от ivailo
Сряда, 07 Март 2012 19:32

събуждат спящите и това спасява града от повече жертви.

Първи в спасителните действия се включват лодкарите, учениците от мъжката гимназия и малцината войници.

Веднага започва евакуацията на населението - първоначално живеещите в едноетажни къщи са подслонени в по-високи сгради, а в следващите дни хиляди граждани са извозени с лодки до съседните села. Една част са приютени там, а стотици други са откарвани до жп гарата в съседното с. Видбол. Качват ги направо на влаковете и ги откарват в София, където са подслонени от столичани.

Същия ден във Видин пристига министърът на вътрешните работи Габровски, който лично ръководи спасителната акция.

В следващите дни на помощ са изпратени войници от други градове, активно помагат и доброволци на Червения кръст. Времето обаче не е благосклонно, непрестанно вали дъжд и духа леден вятър.

Авиацията бомбардира ледения бент до остров Богдан и отпушва реката, за да започне бавното ѝ оттичане. Въпреки това водата се дръпва изцяло чак в началото на юни.

Равносметката от катастрофата са 500 напълно разрушени и близо 5000 залети къщи.

Въпреки че Втората световна война е в ход, цяла България се включва в дарителската кампания за подпомагане на бедстващите. От доброволни пожертвования е събрана огромната сума от 55 млн. лв., а държавата отпуска още 24 млн. лв.

Създадена е дирекция за възстановяване на града и всички граждани се включват в строителството. Учудващо и до днес е, че Видин се е върнал към нормален живот много бързо - в рамките на няколко месеца.

С помощта на германската армия са построени десетки къщи за останалите без подслон семейства, които и до днес съществуват. Видинчани ги наричат "бункерите".

Един от битуващите митове в града е, че по време на наводнението през 1942 г. на място идва цар Борис III.

"Царят действително е идвал. Обаче това е станало през 1940 г., когато във Видин също е имало наводнение, но неговите мащаби са били много по-малки", казва специалистът по най-нова история в регионалния исторически музей Христина Кирилова.

24chasa.bg Ваня Ставрева

{loadposition user28}